

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **V. T.**, zastoupeného opatrovníci V. T., právně zastoupeného Mgr. Lucíí Koupilovou, advokátkou se sídlem Ostrava, Purkyňova 787/6, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava 2, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2010, č. j. MSK 201591/2009, sp.zn. SOC/47856/2009/Zap, o **příspěvek na péči**,

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2010 č.j. MSK 201591/2009 **s e z r u š u j e** pro vady řízení a vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 24.6.2010 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. V žalobě uvedl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, a to jednak proto, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí trpí zásadními vadami, a jednak proto, že správní orgán, který vydal napadené rozhodnutí, nepostupoval v souladu se zákonem, když jednak

nesprávně vyhodnotil provedené důkazy a skutečnosti, které vyšly v řízení najevo a jednak nesprávně aplikoval na skutkový stav právní předpisy. Správní orgán se vůbec nevypořádal s diametrálním rozporem mezi skutečnostmi zjištěnými při sociálním šetření (ze kterého vyplynulo, že žalobce zvládá s pomocí nebo s dohledem 17 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti) a skutečnostmi, zjištěnými ze závěrů posudkové komise MPSV. Vytýkal, že posudková komise se ve svých závěrech dopouští právního hodnocení. Uvedl, že důvodem nezákonného postupu správního orgánu je samotné šetření posudkové komise, neboť žalobce nebyl vůbec přizván k samotnému jednání komise, nebyl blíže zjišťován a objektivizován jeho zdravotní stav, přičemž posudková komise, resp. správní orgán, se ani s touto skutečností řádně nevypořádal, když z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů se posudková komise spokojila pouze se zdravotnickou dokumentací žalobce a nepřistoupila k vyšetření jeho zdravotního stavu. Vytýkal, že správní orgán v rozporu se zásadami správního řízení v dostatečném rozsahu neodůvodnil, z jakého důvodu přihlédl pouze k některým skutečnostem a jiné ponechal bez povšimnutí a nevysvětlil zcela zásadní rozpory ve svých skutkových zjištěních.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 18.8.2010 navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce podal dne 30.10.2008 u Magistrátu města Ostravy žádost o příspěvek na péči. Následně bylo provedeno sociální šetření v přirozeném prostředí žalobce se závěrem, že tento nezvládá, potřebuje pomoc nebo dohled při celkem 7 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Dne 21.1.2009 posoudil stupeň závislosti jmenovaného posudkový lékař Úřadu práce v Ostravě se závěrem, že jmenovaný není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona o sociálních službách. Na základě skutečnosti, že oba jmenované orgány dospěly ke stejnému závěru, bylo dne 25.2.2009 vydáno rozhodnutí o nepřiznání příspěvku na péči. V rámci odvolacího řízení došlo ke zrušení tohoto rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění rozhodnutí a správní orgán byl mj. rovněž zavázán v dalším projednání vypořádat se s novými podklady pro vydání rozhodnutí, resp. s novými lékařskými zprávami, které byly doloženy k odvolání.

Magistrát následně vydal dne 21.5.2009 rozhodnutí, přestože výsledek posouzení stupně závislosti byl posudkovým lékařem vydán až 13.7.2009. Z tohoto důvodu opět došlo ke zrušení rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu s tím, že tento byl zavázán k tomu, aby v souladu s § 36 odst. 3 z.č. 500/2004 Sb. seznámil účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí. Při tomto seznámení dne 13.9.2009 byly předloženy další lékařské zprávy. Okresní správa sociálního zabezpečení se dne 9.10.2009 vyjádřila k námitkám účastníka řízení a k předloženým podkladům tak, že setrvala na předchozích posudkových závěrech s tím, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. S ohledem na uvedené bylo dne 4.11.2009 vydáno rozhodnutí o nepřiznání příspěvku.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný přezkoumal v rámci odvolacího řízení rozhodnutí a při sociálním šetření dne 15.1.2010 bylo z jeho strany

posouzeno, že žalobce nezvládá, potřebuje pomoc nebo dohled při celkem 17 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Lékař PK MPSV zhodnotil na základě zaslaných podkladů, že nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když z důvodu nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. Po provedeném řízení a zhodnocení podkladů a námitek dospěl žalovaný k závěru, že žalobce není osobou, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, a proto rozhodnutí prvoinstančního orgánu potvrdil a odvolání zamítl.

K námitkám žalobce uvedl, že správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích uvedly, ze kterých ustanovení právních předpisů bylo vycházeno a kterými se v rámci rozhodování řídily. Správní orgány postupovaly v souladu s § 68 odst.3 správního řádu. Z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, z jakých podkladů správní orgán vycházel a jaké důvody a úvahy ho vedly k vydání rozhodnutí.

K námitce žalobce, že nebyl přizván k jednání posudkové komise, a že nebyl blíže zjišťován a objektivizován jeho zdravotní stav, žalovaný uvedl, že dle § 16a odst.4 z.č. 582/1991 Sb. je orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu oprávněn vyzvat posuzovanou osobu, aby se podrobila vyšetření svého zdravotního stavu. Tato skutečnost není dána za povinnost a záleží na uvážení příslušného orgánu.

Námitku, že posudková komise se dopouští ve svých závěrech právního hodnocení, považoval za nedůvodnou. K další námitce uvedl, že správní orgán přihlédl ke všem podkladům a řádně odůvodnil, jak dospěl ke svým závěrům. Uvedl dále, že při sociálním šetření se vychází z osobního rozhovoru s žadatelem a dalšími přítomnými osobami, chování žadatele a dalších osob, z pozorování prostředí apod. Výsledek tohoto šetření bývá ovlivněn subjektivními dojmy těchto osob a taktéž samotného sociálního pracovníka. Naopak příslušní posudkoví lékaři posuzují schopnosti osoby objektivně na základě zdravotní dokumentace bez ovlivnění zainteresovanými osobami. Určit stupeň závislosti je tak z výše uvedených důvodů ze zákona stanoveno těmito subjektům.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že :

1) žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce ze dne 20.11.2009 2010 a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí ze dne 4.11.2009, č.j. 72676/2009/OOA. Odvolací orgán na základě sociálního šetření provedeného pracovníci odvolacího správního orgánu dne 15.1.2010 a posouzení stupně závislosti posudkovou komisí MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě, dospěl k závěru, že V. T. není osobou, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a samostatnosti.

2) rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 43P a Nc 51/2008-32, 0 Nc 1712/2008 ze dne 15.10.2008 byl V. T., nar.X omezen ve způsobilosti k právním úkonům tak, že je pouze schopen nakládat s finančními prostředky do 400,-Kč měsíčně. Usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 18.2.2009 č.j. 0 P 1306/2008 pod bodem I. opatrovníkem V. T., nar.X omezeného ve způsobilosti k právním úkonům byl ustanovena V. T., bytem X. Podle bodu II-opatrovnice je oprávněna a povinna činit za V. T. veškeré úkony občanskoprávní, rodinněprávní, pracovněprávní, družstevněprávní a řádně spravovat jeho majetek, vyjma nakládání s finančními prostředky do výše 400,-Kč měsíčně.

3) žalobce zastoupený opatrovnící požádal 30.10.2008 o příspěvek na péči

4) Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví dne 14.11.2008 provedl sociální šetření v místě bydliště žadatele. Dle šetření posuzovaná osoba nevládala nebo zvládala s pomocí nebo s dohledem 7 úkonů, a to: koupání nebo sprchování, nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, obstarávání si osobních záležitostí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), přepírání drobného prádla, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

5) Dne 19.11.2009 Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví vydal usnesení č.j. 83737/2008-OOA, kterým řízení ve věci přerušil z odůvodněním, že v řízení bude pokračovat, jakmile obdrží od úřadu práce, který je pro účely rozhodování o příspěvku na péči příslušným, posouzení stupně závislosti.

6) Dne 21.1.2009 Úřad práce v Ostravě ve výsledku posouzení stupně závislosti žalobce uvedl, že posuzovaný není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 z.č. 108/2006 Sb., když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce potřeboval pomoc při úkonech péče o vlastní osobu pouze při koupání nebo sprchování, všechny ostatní úkony péče o vlastní osobu svede a při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti posuzovaný potřeboval pomoc při těchto úkonech:

- nakládání s penězi nebo jinými cennostmi,
- obstarávání osobních záležitostí,
- zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku,
- obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování),
- přepírání drobného prádla,
- další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

7) Rozhodnutím ze dne 25.2.2009 č.j. 14249/2009/OOA Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví rozhodl tak, že žalobci nepřiznal příspěvek na péči.

8) Proti rozhodnutí výše uvedenému podal žalobce, zastoupený opatrovníkem, odvolání.

9) Rozhodnutím ze dne 21.4.2009 č.j. MSK 53196/2009 žalovaný zrušil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 25.2.2009 č.j. 14249/2009/OOA.

10) Rozhodnutím ze dne 20.5.2009 č.j. 33844/2009/OOA Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví rozhodl tak, že žalobci nepřiznal příspěvek na péči.

11) Proti rozhodnutí shora označenému podal žalobce, zastoupený advokátem, odvolání ze dne 4.6.2009

12) Dne 13.7.2009 OSSZ Ostrava-město ve výsledku posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 uvedla, že posuzovaný není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 z.č. 108/2006 Sb., když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce potřeboval pomoc při úkonech péče o vlastní osobu pouze při koupání nebo sprchování, všechny ostatní úkony péče o vlastní osobu svede a při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti posuzovaný potřeboval pomoc při těchto úkonech:

- nakládání s penězi nebo jinými cennostmi,
- obstarávání osobních záležitostí,
- zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku. Všechny ostatní úkony soběstačnosti svede.

13) Rozhodnutím ze dne 24.8.2009 č.j. MSK 130550/2009 žalovaný zrušil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 20.5.2009 č.j. 33844/2009/OOA.

14) Rozhodnutím ze dne 4.11.2009 č.j. 72676/2009/OOA Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví rozhodl tak, že žalobci nepřiznal příspěvek na péči.

15) Proti rozhodnutí shora uvedenému podal žalobce odvolání ze dne 20.11.2009.

16) Dle sociálního šetření žalovaného ze dne 15.1.2010 v místě trvalého bydliště žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí tyto úkony péče o vlastní osobu:

- koupání nebo sprchování,
- péči o ústa, vlasy, nehty, holení,
- stání, schopnost vydržet stát,
- výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení,
- provedení si jednoduchého ošetření,

- dodržování léčebného režimu.

Při posuzování úkonů soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti posuzovaný nezvládal nebo zvládal s pomoci tyto úkony:

- komunikace slovní, písemná, neverbální,
- nakládání s penězi nebo jinými cennostmi,
- obstarávání osobních záležitostí,
- zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku,
- obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování),
- vaření, ohřívání jednoduchého jídla,
- péče o prádlo,
- přepírání drobného prádla,
- péče o lůžko,
- manipulace s kohouty a vypínači,
- další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti, tj. celkem 17 úkonů.

17) Odvolací orgán si pro své rozhodnutí vyžádal posouzení u posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Posudková komise MPSV předložila žalovanému posudkový závěr pro účely odvolacího řízení správního ze dne 26.3.2010, ze kterého bylo zjištěno, že posouzení bylo provedeno bez přítomnosti účastníka se závěrem, že nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Tento stav byl i k datu zahájení správního řízení. V posouzení je též uvedeno, že podrobnější informace o posouzení jsou obsaženy v posudkovém spisu, který PK MPSV ČR vede v souladu s § 16a z.č. 582/1991 Sb. Je připojen tiskopis „Hodnocení závislosti podle z.č. 108/2006 Sb. a Přílohy č. 1 vyhl.č.162/2010, dle kterého žalobce při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti zvládá všechny úkony a při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti nezvládá tyto úkony:

- nakládání s penězi nebo jinými cennostmi,
- obstarávání osobních záležitostí. Nezvládá tedy 2 úkony, ostatní úkony zvládá

Žaloba je důvodná.

Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i předcházející správní řízení dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., k 5.10.2010 a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán rozhodl aniž dostatečně zjistil skutkový stav.

Smyslem zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci

prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 cit. zákona. O příspěvku rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou dány rozsahem pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, jinými slovy alespoň v rozsahu 13 úkonů pro posouzení I. stupně (při více než 12 úkonů), při více než 18 úkonech pro II. stupeň, při více než 24 úkonech pro III. stupeň a při více než 30 úkonech pro IV. stupeň. Tuto potřebu pomoci a její rozsah hodnotí sociální pracovník obecního úřadu s rozšířenou působností, který zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost a dále okresní správa sociálního zabezpečení, která na základě doloženého nálezu ošetřujícího lékaře, výsledku sociálního šetření, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře stanoví stupeň závislosti (§ 25 zákona č. 108/2006 Sb., v plat.znění). V odvolacím řízení pak stupeň závislosti stanoví posudková komise MPSV ČR (§ 28 zákona č. 108/2006 Sb. ve spojení s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.).

V souzené věci odvolací orgán si pro své rozhodnutí ze dne 21.4.2010 vyžádal nové hodnocení zdravotního stavu žalobce u posudkové komise MPSV. Žalovaný, aniž by zpochybnil závěr vyjádření posudkové komise MPSV, závěr posudkové komise pro své rozhodnutí převzal. Z posouzení zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení správního posudkovou komisí MPSV ze dne 26.3.2010 vyplynulo, že z posuzovaných úkonů nezvládá žalobce pouze **2 úkony**. Magistrát města Ostravy, odbor sociálních věcí a zdravotnictví dne 14.11.2008 provedl sociální šetření v místě bydliště žadatele. Dle šetření posuzovaná osoba nezvládala nebo zvládala s pomocí nebo s dohledem **7 úkonů**. Dle Úřadu práce v Ostravě-posouzení ze dne 21.1.2009 žalobce nezvládal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a byl závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 z.č. 108/2006 celkem **7 úkonů**. Dle OSSZ Ostrava-město, výsledku posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 ze dne 13.7.2009 posuzovaný není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 z.č. 108/2006 Sb. pouze ve **4 úkonech**. Dle sociálního šetření žalovaného ze dne 15.1.2010 v místě trvalého bydliště žalobce, žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí celkem **17 úkonů**.

Z výše uvedeného vyplývají rozdíly v hodnocení péče o vlastní osobu i soběstačnost oprávněnými subjekty.

Posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Posudek vyhotovený posudkovou komisí MPSV v Ostravě, na základě kterého žalovaný rozhodl, je zcela nedostatečný. Není blíže zjištělné z jakých konkrétních podkladů komise vycházela (co bylo obsahem posudkového spisu). Z posudku je dále zjištělné, že jednání posudkové komise MPSV se konalo bez účastníka řízení či jeho zástupce. Aniž by posudková komise MPSV byla v osobním kontaktu s účastníkem, dospěla oproti sociální pracovníci k závěru, že posuzovaný potřebuje každodenní pomoc nebo dohled pouze při 2 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Dle ustanovení § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze správního spisu však soud zjistil, že dodržení požadavků uvedených v § 25 odst.3 zákona o sociálních službách není dovoditelné, když není patrné, zda lékař OSSZ vycházel z výsledků funkčních vyšetření, a jaká zjištění z těchto provedl. Především však lékař OSSZ neprovedl vlastní vyšetření žalobce. Stejně tak z posudku PK MPSV ČR není možno zjistit důvod odlišného posouzení v hodnocení péče o vlastní osobu i soběstačnost oprávněnými subjekty, přičemž jak výše uvedeno tento počet se pohybuje od 2 úkonů až do 17 úkonů.

Žalovaný i správní orgán prvního stupně ve správním řízení nezjistili dostatečným způsobem a v souladu se zákonem (zejména s § 25 odst. 3 zákona o sociální péči) skutkový stav nezbytný pro vyhodnocení stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby, čímž došlo k vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí podrobně popisuje předchozí průběh správního řízení. Pro své rozhodnutí převzal závěr posudkové komise MPSV, přičemž tento vůbec nezpochybnil, ač byl v rozporu s jeho vlastním zjištěním učiněným sociální pracovníci a aniž posudková komise své závěry blíže odůvodnila. Žalovaný se k vzniklým rozporům nijak nevyjádřil. Žalovaný je sice vázán posouzením zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV, ale je na žalovaném, aby posoudil vypovídající hodnotu tohoto posudku, je právem a povinností žalovaného žádat po posudkové komisi doplnění posudku, neboť je to žalovaný, kdo v odvolacím řízení o nároku na příspěvek při péči rozhoduje. Při postoji žalovaného, že bez dalšího je vázán posouzením posudkovou komisí MPSV i za situace, že je rozpor mezi výsledkem šetření sociální pracovníce a názorem posudkového orgánu, ačkoliv posudkový orgán neprovedl sám vlastní vyšetření žalobce, pak z pohledu nároku na předmětnou dávku se ztrácí význam postavení a úlohy sociální pracovníce. Je povinností Krajského úřadu požadovat po posudkových komisích MPSV takové posudky, které budou na základě úvah hodnotit a přezkoumávat předchozí posouzení stupně závislosti osoby na pomoci

jiné fyzické osoby způsobem kvalitativně srovnatelným s praxí vžitou pro činnost totožných komisí při dřívějším hodnocení míry pomoci při životních úkonech v řízení o zvýšení důchodu pro bezmocnost.

Soud má dále za to, že žalovaný se náležitě nevypořádal s žalobcovou námitkou v odvolání, že skutková zjištění správního orgánu jsou nedostatečná a závěr správního orgánu o skutkovém stavu nemá oporu ve spisovém materiálu. Ze správního spisu a konkrétně ani z posudku posudkové komise MPSV nelze zjistit, jakým způsobem se v odvolacím řízení správní orgány (žalovaný nebo alespoň posudková komise), vypořádaly s tvrzením žalobce, že nezvládá bez cizí pomoci přípravu stravy, není schopen samostatně péče o ústa, vlasy, nehty, holení, potřebuje dohled při výběru oblečení s ohledem na roční dobu a počasí. Není schopen bez pomoci jednoduchého ošetření jeho osoby a dodržování léčebního režimu bez pomoci. Mimo přirozené prostředí, ve kterém se pohybuje, není schopen zcela samostatně se řádně orientovat, je závislý na dohledu druhé osoby. Není schopen nakládat samostatně s peněžními prostředky, totéž platí o obstarávání osobních záležitostí, uspořádání času a plánování života. Není schopen zapojit se do běžných aktivit přeměřených jeho věku. Není schopen zajistit potřebnou péči o prádlo, a to ani přepírání drobného prádla. Žalovanému je tedy nutno vytknout, že se blíže nezabýval námitkami žalobce, uvedenými v odvolání.

Krajský soud dospěl při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného k závěru, že žalovaný rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť se při vyžádání posudku PK MPSV dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), nezabýval skutečností, že tento posudek je nedostatečný, není přesvědčivý, neboť není prakticky vůbec odůvodněn, stejně jako posudek vyhotovený při řízení před správním orgánem prvního stupně. Dle názoru soudu nebyly shromážděny potřebné podklady ani při řízení před správním orgánem prvního stupně, když OSSZ při posuzování stupně závislosti žalobce měla vyjít jak ze zdravotního stavu žalobce doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, tak z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Posudek OSSZ Ostrava, ale v podstatě i posudek PK MPSV nelze považovat za objektivní, jelikož příslušný posudkový lékař (ani PK MPSV) žalobce vůbec neviděl.

Příspěvek na péči, upravený v zákoně o sociálních službách, navazuje obsahově na dávku zvýšení důchodu pro bezmocnost, která byla upravena v § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, přičemž provázanost posuzování stupně bezmocnosti a stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby je dána ustanovením § 120 zákona o sociálních službách. Proto je nezbytné, aby bylo postupováno v návazných souvislostech, jelikož se jedná de facto o dávky se stejným obsahem, kde v podstatě zůstává zachován princip vztahu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a soběstačnosti (sebeobsluhy) posuzované osoby.

Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst.3 z.č. 1058/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Z výše uvedených důvodů zrušil krajský soud rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2010 dle § 78 odst.1 s.ř.s. pro vady řízení, které spatřuje v neúplně zjištěném skutkovém stavu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaný v dalším řízení odstraní vady spočívající v nepřesvědčivosti posudku OSSZ i PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě a vypořádá se s námitkami žalobce, jak je uvedl v odvolání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal, bylo rozhodnuto jak ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26. července 2011

JUDr. Bohuslava Drahošová
- samosoudkyně -